

בשעה

ידיעות קיבוץ הזורע
ג' באדר א' (7) 12.2.2016

יש ימים

דבורה דור

יש ימים – פגזעים :

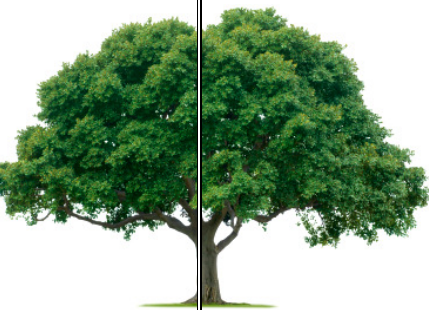
ניצבים אלמים, רווחים איש מאחיו
ללא מגע, ללא נייע
עוטי קליפה, מופנמים.
צופים זרימת החיות בקרבם
ללא נייע, ללא מגע
פגזעים.

יש ימים – פשרשים :

אדמה אחת להם ומים אחדים ינקו.
מגע – לא מגע –
והוא עמוק
והוא הרחק מן העין
פעבר, פזכרונות, פמקור
אדמה אחת להם
ומגע רחוק
פשרשים.

יש ימים – פצמרות :

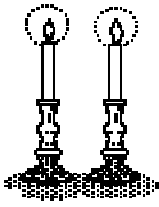
ימים גבוהים –
חבוק צמרות, נשיקת אמירים
בדים שלוחים
ומגע בהם
ומגע בהם
כמו : הננו : כמו – הכל כמו – אסיף
יש ימים גבוהים
ימים פצמרות.

הטליון צ'ה

שיר השבוע
עצמוני תרבות
פריצה מצבורה צור
סיפורו של מיצ'ל
לפעמים חלומות מתשמים
חדר האוכל - הישנים והשלות
אל תרבות ניהולית וארסונית
איחולים עם פרישה
ברכות
לצבנו של ברצו
אל קרנות השתלמות
הוצאה
אחיר נסיכה ברכה הקיבול
בסנפי המסק
ברכות
סיפורי הבית

עדכוני תרבות לינואר – פברואר – מרץ

12.30 – טקס חלוקת מלגות על שם דודי, אדי ועומר מנחם, במועדון.

✓ בערב שבת, 19.2.16 – **אהבה בת 80** – ערב פתיחת חגיגות ה – 80

להזורע, בשעה 21.00 באולם.

✓ בערב שבת, 4.3.16, בשעה 21.00 בחדה"א הקטן: רינת גליקו במופע

המרתק "מסיכות",

✓ בערב שבת, 11.3.16, "שיר ליל שבת" – דודו זכאי וחברים. המופע של

מועצה אזורית מגידו, בתשלום.

✓ ביום חמישי, 17.3.16, בשעה 20.30 נשמע את הראל סטנטון בהרצאה

"שריפת חזיות ושריפת אלמנות" לכבוד יום האישה הבינלאומי.

✓ ביום שישי, 18.3.16, מירוץ ניווט לזכר ארז הרפז.

✓ ביום שני 22.3.16 – קרנבל פורים בחברת הילדים

✓ ביום שלישי 23.3.16 – הפנינג פורים לגיל הרך

חורף חמים וגשום לכולנו,

ענת

בית הזורע אבל על מותה של חברתנו דבורה דור

כו בשבט תשע"ו 5.2 2016

תנחומינו לאהוד וטובה, לנכדים, לנינים קרובים וידידים.

איתכם בצערכם

יהי זכרה ברוך

בית הזורע

פרידה מסבתא דבורה

עתר

כמה דברים על סבתא שלי כמו שאני זוכרת ורוצה תמיד לזכור :
כל שבת בצהריים, לפני הרבה שנים, אצל סבתא,
רק היא ואני.

אני מספרת סיפורים שאני ממציאה,
והיא מספרת סיפורים מפעם
ואני מקשיבה.

אבל יש דברים, עליהם לא מדברים. אף פעם.
זה זמן נעים רק של שתינו. בלי הפרעה.
סבתא מצלמת אותי, כשאני במגבת פרחונית,
רוקדת ומדמיינת את מה שנדמה לי שאני.

סבתא אומרת, שלמרות שהיא כותבת ל"בשער" על כל חג ומועד, בידע
רב, ונימוקים מעניינים :

על מקורות חקלאיים, וטקסים פגאניים שנהפכו "כשרים",
דווקא את פינת ה"עצה הקטנה" שהיא כתבה במשובה, כולם זוכרים.

היא נולדה ברומניה, אבל דוברת גם רוסית, ובבית שלה דיברו עברית.
ובכל זאת, יש לה "ל" קצת שונה,

וזה משעשע אותי שהיא עושה "כאילו" יש לה מבטא בכוונה.

ההורים שלה היו אתאיסטים, כבר אז, ונתנו לה גם לבחור. ואתאיזם, זה גם מה שהיא בחרה.
ולא בגלל שהם היו, אלא מתוך ידיעה. והיא אומרת כדאי שגם אני אלמד,
לפני שאני מקבלת החלטה.

ואולי זו גם הסיבה,
שלסבתא שלי,

יש ידע נרחב, בספרות, היסטוריה, תנ"ך
ועברית ברורה ותקנית,

ולכן, אני בכוונה, מנסה לגרום לה להגיד,
מילים שמצחיקות אותי, כל כך

כמו "הבינותי" ו"הכינותי", ו"כעך"

ואנחנו צוחקות ואוכלות כעכים, ועוגת גבינה שהיא אופה תמיד.

ואז כבר כולם באים,
לארוחת ערב של שבת.

סבתא שלי. יום אחד אני מקווה שמישהו יגיד, שהייתי סבתא כמו שאת
היית.

דבורה אהוד דור

דבורה. אני קראתי לאמי בשמה : דבורה. כך נהגו בני דורי בקיבוץ רוחמה, וכך קראתי לה עד לשעתה האחרונה. לימים שָׁבוּ הילדים שלנו וקראו לנו בשמותינו ולא אבא ואמא. אנחנו אהבנו את זה. נראה שגם היא.

דבורה שהייתה ממייסדי קיבוץ רוחמה שבנגב, ומהנשים המרכזיות והמשפיעות שבו, נולדה בבסראביה, ב-18.5.1917, שבאותה עת הייתה שייכת לרומניה.

אביה של דבורה היה קנאי לשפה העברית, הוא אף חידש כמה מילים בשפה השבה לתחייה, והקפיד לדבר עברית בבית. כך הפכה העברית לשפת אמה של דבורה. השפה העברית נטבעה בה והייתה לאחד מצירי חייה. בבוקר יומה האחרון, עוד שוחחנו על ההגייה הנכונה של כמה מילים בעברית.

בגיל 18 התקבלה לתנועת "השומר הצעיר" בקישיניוב, ונשאה את ערכיה באמונה רבה במהלך כל חייה. בשל האמונה ואורח החיים החלוצי הקיבוצי, היא ויתרה על מרבית חלומות נעוריה, תוך קבלה צייתנית של מצוות הקיבוץ והתנועה. היא לא לקחה בעיוורון בנוגע לחלק ניכר מעקרונות הקיבוץ ובעיקר ממימושם, ואף ביקרה אותם בחריפות, אך השלימה עם הכרעות הרוב כרע ההכרחי. היא זכתה לחיים ארוכים ובריאים, אך אני הבחנתי בצל החמצה שליווה אותה כל העת, אף שהיטיבה להצניעו.

בנוסף לעברית היו הספרות והשירה אהבותיה הגדולות. היא פתחה לפניי את שעריהן ובעיקר את אהבתה לשירתן של רחל המשוררת ושל לאה גולדברג. במהלך שנים רבות התמזגה בדמיוני דמותה של דבורה אמי, בדמותן של רחל ולאה. רחל כתבה :

"רק על עֲצָמֵי לְסֵפֶר יִדְעֵתִי.

צַר עוֹלָמִי כְּעוֹלָם נְמָלָה,

גַּם מְשָׁאֵי עֲמֹסָתִי כְּמוֹהָ

רַב וְכָבֵד מִכְּתָפֵי הַדֶּלָה".

ואני ראיתי בשורות אלה תיאור מדויק של דבורה.

רבים משיריה של לאה גולדברג דקלמה בעל פה. אהבה אותם אהבה רבה. אך נדמה לי שיותר מכול אהבה את השורות הבאות מהשיר "האמנם":

וּפְּשׁוּטִים הַדְּבָרִים וְחַיִּים

וּמִתֵּר בָּם לְנִגְעַ,

וּמִתֵּר וּמִתֵּר לְאַהֲב.

דבורה הייתה קנאית לפרטיותה. משבגד בה גופה בימיה האחרונים ונאלצנו להעבירה ל"בית שקמה" - היא התקוממה בכל נימי נפשה, בדרכה השקטה. ומשראתה שלא תוכל לשוב עוד אל פרטיות ביתה ויתרה ונפרדה מאיתנו, אצילית וצנועה.

דבורה כתבה גם בעצמה כמה שירים, מהם בחרנו לקרוא את: "יש ימים" (ראה שער העיתון).

חוגגים 80 בהזרע-
אור תנועה וצליל בוואדי

5.2.2016

רישומון- סיפורו של מיצג ה"אור תנועה וצליל בוואדי"

לפני כמה שנים, ברברה סיפרה לי על פסטיבל-האור בירושלים: "את חייבת לראות".
נסעתי ונשביתי בקסם האור, חזרתי הביתה והתחלתי לחפש עוד פסטיבל-אור בעולם.
באחד מהם ראיתי השתקפויות על המים. בינגו!

אסוציאציות החלו לעלות בראשי: הפורר, השתקפות, הבזק, נצנוץ, יצירה, קסם, הפתעה, אילנה,
כפוף של מים, חורף, גשם, קר, זרימה, תנועה, אור ...

הרעיון כבר מתגלגל לו.

פעם היה זה הגשם שאיכזב להגיע, פעם נגמר תקציב התרבות.
בשנה שעברה ענת אמרה: "לא השנה, זה מתאים לחגיגות ה-80", אבל ענת, השבתי:
"ואם לא יהיה גשם?" ענת הבטיחה שיהיה...

התחלתי לחלום....

סיפרתי לעוד ועוד אנשים. חברים רבים התלהבו וביקשו לעשות מיצגים, ואנחנו פנינו לנוספים.
שיתפתי בהתלהבות גם את אילנה מיכאלי ז"ל, ביקשתי ממנה רשות להקרין על ביתה
את הסיפור שלה, איך הצילה את הוואדי. היא כמובן נענתה בשמחה. חבל שלא הספיקה לראות
את הרעיון קורם "אור תנועה וצליל".

הקמנו צוות: תמונע רז, לוטס בר, דורון פלד, תומר גרוס, ניר מרקוביץ, ענת ואני.
התייעצנו עם צוות הוידאו.

נעזרנו בשבתאי פרידמן ומשה מהחשמליה, אמנון מאיר התגייס לסיוע הלוגיסטי, ויזהר הצטרף
בשישי.

התלבטנו האם להמתין שמזג האוויר יתחמם, אך חששנו שכבר לא יהיו מספיק מים בוואדי.
דורון קבע שגם בלי מים הוואדי יפה. מתקדמים.

הצוות מסייע ליוצרים. מוודא שלא תהיינה תקלות בטיחות.

ניר שיפץ את מנורות החתונה (אותן עיצבתי לפני שנים ושמעון ויונת ביצעו).

ניר עובד בלי הפסקה, מבצע את כל ההתקנות בשטח. תודה מיוחדת. אתה באמת שותף מעולה.
תומר מגבה עם ציוד מ"סובב עמק", חיצו הכוונה ופנסים נטענים שבכמה מקומות הצילו אותנו.
יוצא איתנו לכל הניסיונות, פותר בעיות טכניות בקלות.

התקציב מוגבל. נשתמש גם בחומרים ממוחזרים, נשמור על הסביבה ונוריד עלויות.

תודו שלא חשבתם שמרכז כביסה יכול להיות מנורה מיוחדת.

המתנו בקוצר רוח למשלוחי הסטיקלייטים והלדים מחו"ל? משלוח אחרון הגיע יומיים לפני שעת
השין.

שרשראות הכריסמס מצאו מקומן ב"מדוזות".

הבית שלנו כמו מעבדה ניסויית, אין סוף חומרים ורעיונות למיצגים. ✍️

לילה אחד נעה נאלצת לישון עם מיכל מרכז כביסה, בתוכו סטיקלייט אדום, זו מנורת הלילה שלך.

לילה אחר מנסים מפיות תחרה, הלמפיון הסיני שעיצבנו לא מצליח לעלות השמימה. יוצאים לוואדי לראות אפקטים עם מטריה, יוצרים קעריות מנייר עיתון ומשיטים בוואדי, כמו פוגיה בהודו. לא טוב-לא עובד הקעריות נשרפות מהר. מוותרים. ממשיכים הלאה. הצוות מנסה בלונים מוארים שטים- אין מספיק זרימה הבלונים נתקעים בעשבייה, מוותרים. ממשיכים הלאה.

דאגנו לבטיחות, ולבטיחות- רמי הרפז ואיתי מיכאלי מודיעים לבסיסים מסביב, שלא יבהלו ממתקפת הזוהרים הצפויה בליל שישי. צילמנו, היכנסו מודעות לאתר הקיבוץ, פרסמנו על לוח מודעות.

והגשם- הנעלם הגדול. עוקבים תחזיות מזג האוויר. אין גשם, איזה מזל. נכניס לאתר הקיבוץ הודעה שלא יהיה גשם, אך לנו יש רעיון מה לעשות עם מטריות....

תודה לכל הציבור שהשתתף באירוע ותודה מיוחדת לכל היוצרים

ומי מאחורי היצירות שהנעימו לנו את הערב :

אסנת ואלישע - מגייסים את משפחת פרייס - מיצג דלעות

מאיפה נשיג לכם דלעות? חורף מה לא ידעתם שדלעות מגדלים בקייץ? רונית זינגר פונה לכל הירקנים שהיא מכירה. אין כלום.

ענת ממשק זק בשדה יעקב, עונה: "הגעת לכתובת הנכונה, נשארו לי עוד מספר דלעות", והיא מסננת בין שיניה: השתגעתם לחפש דלעות בחורף".

טחנה - "אור תנועה וצליל" - מחפשת ביוטיוב סרט עם הרבה צבע ומוזיקה, חבילת הגלישה בסלולרי נגמרת. נסיון הקרנה, הרמקולים לא עובדים, חייבת להיות פה מוזיקה.

מארגנים בידורית מהנצחה, מעיין- תודה.

הצעירים בטוחים שהגיעו למסיבת טראנס ביער, עודדה אומרת לי שרודא ז"ל היה שמח ליצור באירוע כזה.

שמעון אבריאל רואה את ההכנות ומוסיף אור על הצריף.

שלומית וניר - דיסקים, הבזקים קטנים של אור, יפה גם ביום וגם בלילה.

חיים ואורית - "דייג אוהב דגים", שמתם לב שהלהקה שטה במעלה הזרם?

מנורות החתונה שנבן שיפץ זכו לכיסוי חדש וריחני- מרכזי כביסה. אבל איך מסירים

את המדבקות של "בדין"? ניסיתי הכל כמעט: מים חמים, אצטון, אתיל אצטט. התייעצות עם וואל (מהנדס בפלסטופיל), הוא קובע "חוס", ניסיון אחרון אש. רק שנעה לא תראה שאמא עושה ניסיונות מסוכנים בבית.

הדר מטמון ודנה אלאור- מיצג המיניונים-הדר גרה בהזורע כבר 7 שנים, הבזיק לה רעיון לביצוע

המיצג. מי שלא הכיר את הדמויות החמודות הללו בטוח מכיר אותן כעת. ✍️

אנה וסיוון אבריאל-השפיריות -"הא-חיות אבריאל". טלפון לאנה, מציגה לה את רעיון המיצג, אנה מתלהבת מגייסת את סיוון ויחד הן מגבשות את המיצג שלהן. שאלתי: "מה תעשו"? הן אמרו: חיות... וכך נולד מיצג ה"א-חיות אבריאל".

הנעורים בהדרכת אורי חץ - תמנע מגייסת את אורי חץ, מבטיח שיעשו משהו, הנעורים יפתיעו, ברור. נקבעה חזרה כללית, אורי אומר שהם יהיו מוכנים רק בשישי בלי חזרה. ואיך לקרוא למיצג? "נעורים" הוא אומר, שולחת את פרסומי המיצגים לזיוה באתר הקיבוץ וללאה ב"בשער". ווטסאפ כמה שעות אחרי-כן, אורי מציע שם חדש: "אגם הברבורים"... הולך להיות פה משהו מעניין, הצוות סקרן, אור יום, לא מזהים מה שיהיה כאן, בערב קולחת המוזיקה של צייקובסקי בגרסאות שונות."אגם הברבורים" איזה יופי!

נעמית והמפלצות - כפפות חד פעמיות קונים באריזה של 100 יחידות...מי מנקה כל-כך הרבה? נעמית נרתמת להכין את מיצג הכפפות.

בית-התה על הפורר - גילי ונעמית מציעות לעשות בית תה על הדשא, הספקנים אומרים, אין סיכוי שמישהו ישב, יהיה קר...אין תקציב לכיבוד.

הודעה בקבוצת ה"מתחילות לרוץ" בהדרכת סיוון בה משתתפות גם גילי ואנוכי- מי מביאה כיבוד? נעה טל סולומון, אורנית, תמנע, סיוון, מיכל דור, ענבר עטיה, נעמית גילי ואני נרתמות ומביאות כיבוד, במהלך הערב הגיע עוד כיבוד מוויי שגיא...

בטח שישבו, ונהנו והכיבוד נגמר, יורם רץ להביא תוספות מהכלבו...איזו אווירה! עיצוב וביצוע בית-התה והגשר- גילי ויורם.

הרפסודה של משפחת פלד-יונוס, מורן, עמית וינאי מתגייסים למשימה, הרפסודה תישאר גם לימי זרימה מוגברת.

רן סולומון ודורון פלד - אש ומים. אני שואלת את רן מה אתם הולכים לעשות? "אש ומים- יהיה פיצוץ"... אני רגועה, אתה אחראי על כיבוי אש ודורון על מצבי חירום... תדעו מה לעשות אם יהיה פיצוץ אחד גדול מדי...

צוות הווידאו- מחווה לאילנה מיכאלי ז"ל, דוד בראון מגויס לעניין יחד עם ראומה. הם מכינים סרט מרגש על הוואדי וסיפור הצלת הוואדי כפי שאילנה סיפרה כאן ממש על הגשר. גי'וחה מזמר שיר לפורר. מבקשת אישור מאיתי ועליזה להקרין את הסרט על הבית.

נעה אלבוחר- סטיקלייטים - כשעברתי במקום עם חברים הם אמרו שהמקום נראה כמו "גן סיני קסום" על המיצג עמלו יחד עם נעה, רעי שרגאי, אורי ואושרי גבאי, טל שתיל.

גשר משק ילדים- המרחב הבוגר בסיוע הצוות אסנת מורית ואורטל, אמנון פלד מציב את החישוקים הגדולים לצידי הגשר. נחשון שחם מסייע בהדלקת הסטיקלייטים.

דלית והמטריות - ניסיונות איך יותר יפה לתלות מטריה... דלית תחליט, מתלבטים בשטח איך לתלות, מבחינה טכנית, על עמוד? בין העצים? איזה גובה? מוצאים פתרון. ברצו ז"ל נפטר.

דליתי לא מוותרת באה יחד עם בתה קלואי ואחייניתה דניאל, ובסיוע של תמנע ושלי

מכינות את המטריות. לתלייה גייסנו את זאבי שחורי ואנחנו נציגי הצוות תומר וניר. יצא ממש סופרקליפרגליסטיאקספיאלידושס או מדוזות?

מורן קבאסה גלגל גדול - גלגל ענק! זה התחיל כך: "דיויד אולי תעשה מיצג?" עזבי אותי לך לחתן שלי הוא הממשיך שלי, אני אעזור לו. לוטס מגייס את מורן. טלפון למורן: "המיצג שלך הוא האחרון בתוך הוואדי תעשה משהו "וואו"... חושב, אולי, רגע הילדים חולים, יהיה בסדר ... רשימה חלקית של הודעות ווטסאפ, מקורות מודיעיניים מדווחים לי: מורן היה בפלסטופיל, משה חננאל חרט לו משהו, אוסף חומרים ... משהו מתגבש כנראה מורן מודיע אני לא אהיה בחזרה הגרלית.

ניר ואני מסיירים לאורך המסלול, 12: 30 בצהריים יום שישי...איפה מורן? המתח עולה. בחינוך הייקי שקיבלנו- אין סיכוי שיהיה כאן משהו...נשאר כאן את הפרחים הכחולים שלי. חוזרים לבית התה על הפורר. 13: 30 רן סולומון מדווח הם בדרך... חוזרים לגשר של אמנון. וואו! גלגל ענק מגיע וצוות של עוזרים: דוד ריילינגר, רני ריילינגר, יניב סלע, אורי חץ, רן סולומון, שחף דור, חן מענית, הלל ירון ואפילו יובל סלע הקטנה באה לעזור לאבא. כל מי שעובר בסביבה מושיט יד.

גלגל במשקל 130 ק"ג ובגובה 4 מטרים מורד למים בזהירות. מורן מבטיח שהגלגל יסתובב גם עם טיפונת מים, רק צריך איזון נכון... הגלגל יישאר במים גם לימים סוערים יותר. אמנון אתה אחראי לשמור עליו.

מרחב צעיר- אורות קטנים- המרחב הצעיר בהדרכת הצוות עידית, יהונתן, רוני וירדן יצרו את הבקבוקים המקושטים, מגשר אמנון ועד המועדון - גבעון יואב כהן-אייל, שירה ויוגב טיקטין הציבו את הבקבוקים בשביל. יש לנו דור צעיר ומבטיח.

בית הקפה במועדון- לי מרקוביץ ויונת אבריאל - מנהלות את העניינים, אפשר להירגע, הכל יהיה מתוקתק. יונת מכינה את כל השתייה אצלה בבית, יפה שוהם מביאה פרימוסים כמו בקיבוץ של פעם, כיבוד מפנימיית רעות, על השולחנות אהילים מצילומי הקיבוץ.

הפרחת בלונים - דוד בראון מציע להפריח מנורות סיניות עם אש, חיפוש באינטרנט, וניסיונות בבית ... לא טוב, מסוכן מדי, עלולים לשרוף את היער, מחפשים פתרון אחר. הצוות יוצא באחד הערבים עם בלון הליום ולד מהבהב... הניסיון מלהיב הבלון עף לגבהים, הלד מאיר למרחוק, איזה יופי!

כמה בלונים צריך? האם נספיק למלא בזמן קצר מעל 100 בלונים? מבלי שההליום יברח? והילדים הקטנים ילכו לישון או יישארו איתנו? ושאל ילד לא יעשה שטויות עם הבלונים אח"כ. עמירם נרתם להביא עוד מיכל גז, ענת מגייסת צוות מנפחים.

קלאב קאר-מנגן- רקח את המוזיקה סהר אבריאל, רם בקיש ויובל זינגר סיירו בקיבוץ והזמינו את הציבור להשתתף באירוע.

תודה לכל התורמים שסייעו בהצלחת האירוע:
בעמדות המולטימדיה: ניר אלישב, עמירם וויס, אלי קטן, אלי אלקבץ, גיל מאיר, רוני מוריס, דני כהן, רפי שדמון, אלכס הרשקוביץ, עמיחי אנוך, אמנון מאיר ראומה ודוד ר.
בבית הקפה: בטי הורן, איריס שליו, קרן ביסקר, אורן אבריאל יפתח, נטע ושני
בבית התה- נטע הרפז אטה רייט ודורית יערי
לצוות הבלונים: משפחת קובלינסקי 3 דורות, אלברטו-אבא של סנדרה, ראול, סנדרה, הלית ומרב, שקמה אלישיב, פאולינה ושירה שפיר
תודה לצוות האירוע, תודה לכל מי שסייע ופספסתי את שמו.
ואם צילמתם נשמח לקבל, אנא שלחו למייל שלי ziv_i@hazorea.org.il
תודה על הפירגון והתמיכה. זיוה כהן

"לפעמים חלומות מתגשמים..."

פרוייקט אור וצליל בואדי נולד כחלום בראשה של זיוה. חלום שנראה גרנדיוזי והייתי מעט ספקנית...
כשיצאנו לדרך התברר שמבחינת זיוה, אין שום דבר שיעמוד בדרך להגשמת הפרוייקט.
לכל בעייה נמצא הפתרון. בכל פעם שאצלי עלו הספקות (מי יצא ביום שישי בערב, בחורף, כשקר, לטייל סביב הוואדי?) זיוה נעשתה החלטית יותר. מה שבסופו של דבר הוכיח את עצמו.
זכינו לאירוע מלהיב, יפה, שמעורבים בו רבים מאיתנו.
היה מרגש לראות את נחילי האדם שסובבו את הוואדי באותו ערב שבת והיה מרגש לראות את החיוכים על פני האנשים.
קיבלנו תזכורת על היופי שקיים אצלנו, גם בטבע וגם באנשים.
אני רוצה לאמר תודה גדולה לכל המשתתפים בפרוייקט ותודה ענקית לזיוה כהן שלא ויתרה על החלום, ממנו הרווחנו כולנו.

ענת

what's cooking (עדכונים מהנעשה בענף המזון)...

סיכום שנת 2015

כחלק משיתוף הקהילה בנעשה בענף המזון והשקיפות אליה אני שואף, הכנתי סיכום קצר אשר נוגע במספר נקודות משמעותיות בעיני ובנוסף עונה על מספר שאלות שהועלו על ידי חברים.

“אנחנו מאמינים” – שאוכל מחבר אנשים, שחלק גדול מתפקידנו הוא ליצור מפגש בין החברים בקהילה.

אנחנו מאמינים שעבודה עם מזון, מקורה באהבה לאוכל טוב, סיפוק מנתינת שירות איכותי, רצון לשמח והמון יצירתיות.

קצת מספרים – בתקציב הקהילה לשנת 2015 הסבסוד המתוכנן לענף המזון עמד על סכום של 1,270,000 ₪. בפועל השתמשנו ב- 920,000 ₪ (חסכון של 350,000 ₪ לעומת התכנון).

בתקציב קהילה לשנת 2016 הקהילה קבעה לענף המזון סבסוד של 800,000 ₪ (470,000 ₪!!! פחות מ- 2015) ואנו נעשה כל שביכולתנו לעמוד באתגר.

השיפור שנרשם ב- 2015 נבע ממספר גורמים:

1. בדיקה מדוקדקת ייעול ושיפור כלל תהליך העבודה והייצור בענף המזון, החל משלב הקניינות ועד שלב האכילה.
2. שינוי הרכב הצוות וניוד אנשים בין המחלקות, בהתאם למשימות ולעומס העבודה, איפשר לנו לצמצם את מספר העובדים בענף.
3. השיפור ברמת האוכל והשירות יצרו גידול משמעותי בכמות הסועדים שמגיעים לחדר האוכל (בכל הארוחות), בכמות הפריטים הממוצעת שנרכשת על ידי כל סועד ובהתאם נוצר גידול במחזור המכירות. ☞

ימי שלישי בערב – מ ד ה י מ י ס ! ! ! ! ! ... ההיענות שלכם והתגובות אותן אנו מקבלים, פשוט מעלות חינוך על השפתיים ועושות חשק להמשיך ולהשקיע, לחדש ולגוון. זוהי עדות ל"רעב" שיש בקרב החברים למפגשים משותפים וחיי קהילה תוססים ואנו שמחים לעזור ולספק את הצורך.

מחירי המזון - אחד מהנושאים החשובים בהם אנו עוסקים על בסיס יומיומי הוא, מציאת האיזון בין תפריט טעים ומגוון ושימוש בחומרי גלם איכותיים, לבין שמירה על מחירים שווים לכל נפש. כחלק מהבקורות השוטפות, בדקנו את המחיר של מספר לא מבוטל של מנות בשתי נקודות זמן: סוף 2014 וסוף 2015. התוצאות מראות איזון ושמירה על רמת מחיר כמעט זהה (חלק מהמנות התייקרו וחלקן הוזלו, בממוצע נשמרה רמת מחיר זהה). צריף לקחת בחשבון ששינויים במחירי המזון נגזרים ממחיר הקנייה של חומרי הגלם אשר תלוי בשוק ומשתנה על בסיס יומי. חשוב להדגיש כי אני עושה מאמצים רבים להוריד את עלויות קניית הפרודוקטים בלי להתפשר על איכותם.

קייטרינג – מאז פתיחת הקייטרינג אנו רואים גידול משמעותי בכמות האירועים ומקבלים תגובות נלהבות על רמת האוכל, ההגשה והשירות. חשוב לנו מאוד להמשיך לספק שירות זה לחברי הקהילה ובהמשך גם ללקוחות חיצוניים.

תוכניות ל- 2016 - המשך בחינה, שיפור וייעול כל שרשרת העבודה בענף המזון. שמירה על מגמת שיפור חווית הלקוח על ידי שמירה על רעננות, יצירתיות וחדשנות בלי לפגוע במחיר המנות. בחינת אפשרות להבאת קבוצות מטיילים, דבר שיאפשר לנו להגדיל הכנסות ולעמוד ביעדים הכספיים שהוגדרו על ידי הקהילה.

תודה – לצוות המדהים של ענף המזון, מגובש, מגוון, אופטימי ומלא הומור. מחוייבים לחלוטין לדרך בה אנו הולכים ומטביעים כל אחד בדרכו, את חותמכם על הנעשה בענף. תודה אחרונה וחשובה לכל המתנדבים והתורמים בסופ"ש. אתם מוכיחים בתרומתכם שהקהילה אכן רואה את ענף המזון כערך ליבה בעל משמעות חברתית ומשמרים את המסורת היפה של קיום ארוחות שישי ושבת יחדיו.

בברכת שנה טובה וטעימה

קורן

אחרת בה יהיו יותר מרוצים).

כמו כן נמצא (שלא במפתיע) שכאשר התרבות הארגונית נכונה וטובה, כלל העובדים בארגון יותר מרוצים, יותר חווים הצלחה, יותר "מחוברים" (Engaged) לארגון והסינרגיה ככלל משתפרת מאוד.

אז איך מגיעים למצב של "תרבות ארגונית חיובית המעודדת הצלחה"?

ישנן כמה גישות. הראשונה גורסת שהתרבות הארגונית צריכה להיגזר קודם כל מהגדרת אסטרטגיה לארגון (לאן רוצים להגיע ואיך) ו"ערכי ליבה" (מהי המהות שמייחדת את הארגון). לאחר הגדרות בסיסיות אלו, (שאמורות להיות אמיתיות, מותאמות מציאות ומוסכמות ולא "סיסמאות פלקט" בלבד), מגדירים כללים, תקנות ומבנה המותאם לעקרונות ומיישמים לאט לאט ע"י תיקון המצב הקיים לרצוי.

גישה אחרת גורסת, כי "לא ניתן להגדיר תרבות מלמעלה" אלא ליישם בזיעת אפיים, בכל החלטה יזומה, התייחסות, מענה, פעולה ותגובה שורה של עקרונות הנובעים מ"ערכי הליבה" המוסכמים ולתקוף ולבער גישות הרסניות הגורמות נזק והן בניגוד לאותם ערכים.

כך או כך, בכל המקרים בהם רוצים להגדיר מחדש מטרות, ערכי ליבה ותרבות ארגונית, יש לאבחן קודם כל מהי התרבות הקיימת כיום (כדי בהמשך לדעת מה לתקן ולשנות).

איפה הזורע נמצא כיום מבחינת התרבות הארגונית? צריך לבחון את מנגנון קבלת ההחלטות, אופן הטיפול והמענה לבעיות קיימות והאם יש בכלל הגדרת כיוון (חזון אסטרטגי), ושיטה להגיע לשם?

כיצד מתנהל השיח הציבורי? כיצד מתבטא אדם לחברו ומה התגובות על כך? כיצד מחליטים ומיישמים החלטות? מהי הדרגה של הערבות ההדדית? מהו חופש הבחירה וההשפעה של האדם הפשוט, ועוד כהנה וכהנה. רוצים דוגמא מובהקת לתרבות ארגונית חיובית בהזורע כיום? – הוצאה לפועל של "סובב עמק". רוצים דוגמא שלילית? – אופן העברת השינוי בגנים במערכת החינוך (איחוד גנים).

נדמה שהגיע הזמן "להתבגר" מבחינה ניהולית ארגונית, להגדיר בדיוק לאן אנו רוצים להגיע ואיך, לעשות זאת באופן משתף, מקשיב, מתחשב ומותאם לרוב הציבור ולהפנות את הפוטנציאל והאנרגיות הרבות הקיימות כאן – לדחיפה קדימה, לצמיחה, להתחדשות ולשיפור איכות החיים (גם הערכיים), במקום להתקוטט בצרות עין בינינו לבין עצמנו.

שבת שלום!

בועז בש מרץ'

what's cooking

◆◆◆(עדכונים מהנעשה בענף המזון)

פרידה מסינטיה

סינטיה, לאחר 38 שנים!!! את מסיימת את תפקידך בענף המזון.

דורות באו והלכו, ואת כסלע איתן המשכת לשמור על הממלכה והעברת את השרביט מדור לדור.

הידע שצברת והעברת, ניסיוןך הרב, ותחושת השליחות שליוו אותך במהלך עבודתך, קידמו והביאו את ענף המזון למקומו היום ועל זה ברצוני להודות לך.

נאחל לך אין ספור רגעי שלוה, גילוי והנאה משנות הפרישה.

קורן, וצוות ענף המזון בעבר ובהווה

~~~~~

מזל טוב לך
רונית זינגר
במלאת לך 50
המשך עשייה ברוכה ונאמנה
ושתזכי לנחת במעשייך
מבית הזורע

לזכרו של ברצו

אין זו משימה פשוטה לכתוב "לזכרו" של אדם קרוב. אציין כמה מקומות ודברים בהם הצטלבו דרכינו במהלך השנים. התקופה הראשונה הייתה בעבודה במסגרייה, שהייתה אז בית מלאכה מרכזי בקיבוץ. ייצרנו יחד, ובהשתתפותו של יונה פלד מספר "במות קטיף לנשירים", שהיו אז במרכז הפעילות החקלאית הרווחית בקיבוץ. בנינו מתקנים רבים ל"יום הילד" בזמננו החופשי. בשנת 1980 הוקמה בפלסטופיל "מגל" – מחלקת גימור לפלסטיקה. ב"בשער" מיום 10.4.1980 כתב ארנא: "...בסיפוק רב אפשר לציין את המאמצים שהושקעו, להכין מקום עבודה מתאים, נאה ונעים, שיאפשר לחברים ותיקים לעבוד כפי יכולתם בתנאים טובים בעבודה יצרנית. בולט עד כמה השקיעו החברים היוזמים (ובראשם ברצו ויעל ט.) מחשבה ואהבה, ביצירת התנאים למקום עבודה מיוחד זה. כעת נוצרו ההנחות, שחברים ותיקים יוכלו לעבוד במחלקה, בת למפעל האם 'פלסטופיל', בהרגשה טובה ולהמשיך בתהליך העבודה. אין צורך לעמוד על חשיבות הדבר, הן לגבי העובדים והן לגבי המשק בכללו. ..."

התמזל מזלי ולפני מספר שנים פנו אלי לעזור בפיתוח ובתחזוקה של מחלקת מגל בפלסטופיל. רוב העבודה הייתה לפי ההנחיות של ברצו. חשוב להזכיר שברצו, בכשרונו ויוזמתו הרבה למעשה יצר את המחלקה מאפס. הייתה דרושה המון המון תושייה, יוזמה ורעיונות יצירתיים, כמו גם קשרים אישיים עם גורמי חוץ – על מנת לתפעל מחלקה זו. בתחילת דרכה עבדו בה בעיקר על מוצרים שנמכרו, אך היו בגדר תעסוקה: תיקים, מתנות, כפפות ועוד. בשנים האחרונות עברו יותר ויותר לייצר מוצרים שהם ממש מקו הייצור, כמו שקיות לאריזת אינפוזיה ועוד. דבר זה הצריך גם מכוונות נוספות, ברצו נסע לספרד ונרכשה מכונה מתאימה "אינדימו". כאשר היה צורך, ברצו ישב והפעיל מכונה כמו כל אחד אחר במחלקה. תקופה ארוכה מגל סיפקה לקיבוצים בהם הייתה מחלבה שקיות חלב שיוצרו במגל. "חלב קיבוצים", להרבה לקוחות. במשך הזמן נוספו למגל כמה מכוונות לטובת מחלקת הפיתוח של פלסטופיל, מה שדרש לעיתים להכין דוגמאות וכן גם לעסוק בתיקונים של שקיות.

חשוב לזכור ולהזכיר שברצו באמת אהב, יזם פיתח ודאג למגל. כל זאת, כמובן, מתוך ידיעה שהדבר לטובת הקיבוץ, הכלל והקהילה. אני רוצה גם לציין את ההתמדה, הסבלנות והכישרון להפעיל אנשים מבוגרים ופנסיונרים, לשביעות רצונם, ולהצליח גם להרוויח מעבודה זו. בנסיעות שונות עם ברצו, בעיקר ל"שרות לקוחות" וחיפוש מתקנים ומכוונות, למדתי להכיר ולכבד אותו. וכך אשתדל לזכור אותו.

יהי זכרו ברוך

גדעון אמיר

ברצו, חבר יקר, יותר מאח היית לי,

עבדנו ביחד בפלסטופיל יותר מעשרים וחמש שנים במחלקת מג"ל. היינו קרובים זה לזה, היה אכפת לנו תמיד מה קורה אחד אצל השני. היית אדם אכפתי ואהוב על ידידיך ומשפחתך.

כל הזמן נעזרנו זה בזה, לפעמים חשבנו את אותה מחשבה באותו הזמן.

עבדנו כל הזמן סביב אנשים שהיו מבוגרים מאיתנו

עזרנו להם בכל שלבי עבודתם ליד המכונות.

יצרנו מצב שתהיה להם סיבה לקום בבוקר.

זאת היתה תקופה מאוד מיוחדת בשבילי.

בין העבודות היינו מספרים סיפורים אישיים, ובדיחות.

אף פעם לא היו בינינו מחלוקות.

בשנים האחרונות הצטרף אלינו יצחק צינר ז"ל וכך הפכנו לשלישיה, כשעבדנו שכם ליד שכם.

עבורי הכאב הוא כפול ומכופל, שתוך יומיים שיכלתי שני יקירים קרובים.

שנינו לקראת הזיקנה עברנו סידרה של מחלות וכאבים, ועמדנו בהם.

לאחר שאני עזבתי את העבודה בגיל שבעים ותשע, אתה המשכת בעבודה למרות שלא

פעם ההנהלה גרמה לך למפח נפש, עם סגירת מחלקת מגל.

בנית את המחלקה הזו במו ידיך, היה אכפת לך שתהיה עבודה למבוגרים.

היינו צוחקים ואומרים שמג"ל מחלקת גמלאים, לואדי...

קשה לי להשלים שאתה כבר לא איתנו, היית לי ידיד נפש, הערכתני ואהבתי אותך מאוד.

ברצו יהיה זכרך ברוך

מידידך שלמה שריד,

נאמר, המוות בא פעם אחת לאיש

אך בכל רגע אותו ירגיש

לא פחדו המוות לחולה יעיקו,

אך לנשאים בחיים יציקו

הזיקנה גורמת מכאובים

המוות משחרר מייסורים

ומפניו יראים,

אך מבקשים לעצמם חיים ארוכים.

ברצו נוח על משכבך בשלום

שלמה ונעמי שריד

כמה מילים על קרנות השתלמות

אוריאל

בשעה טובה החלו חברים שעובדים בקיבוץ לקבל קרנות השתלמות. ברצוני להאיר מספר נקודות בנושא, לא כיעוץ או המלצה אלא כחומר למחשבה עבור מי שמתלבט ואיננו מכיר את מכשיר החיסכון שנקרא קרן השתלמות. הערת אגב: כפי שניתן להבין אין לקרן ההשתלמות שום קשר להשתלמות להוציא מצבים מסוימים שקשורים באנשי הוראה וגם אז לא בצורה מוחלטת.

מדובר בעידוד ממשלתי לחיסכון ע"י מתן פטור ממס למי שמוכן ומסוגל להמתין 6 שנים (אחרי גיל 60 רק 3 שנים) למשיכת הקרן. ראשית, חשוב לציין שמי שניהל את המו"מ הגיע לדמי ניהול נמוכים מאד ביחס למקובל בענף ומגיעה לו (לה) תודה.

שנית – שאלת המסלול: מאחר וניתן לבחור בין מסלולים שונים, רצוי להבין מה עומד מאחורי החלוקה למסלולים. הכסף שמופקד בקרן מושקע ע"י החברה המנהלת את הקרן באפיקים שונים כגון אגרות חוב ממשלתיות, איגרות חוב קונצרניות, מניות, קרנות נאמנות ועוד.

נהוג על פי רוב לסווג את הקרן על פי רמת הסיכון שהיא נוטלת מתוך הנחה שככל שיש יותר מניות הקרן יותר תנודתית, יותר מסוכנת ובטווח הארוך מביאה תשואה יותר גבוהה. כל זה נמצא על סמך מחקרים אמפיריים אבל אין בכך הבטחה לעתיד. עם זאת, מאחר ומדובר בהשקעה לטווח ארוך (מינימום 6 שנים), נראה לי נכון, לפחות בשנים הראשונות, להיכנס לקרנות פחות סולידיות, יותר לא אפרט.

נושא נוסף – כאמור למעלה לא ניתן למשוך את הכסף לפני 6 שנים אבל ניתן להמשיך ולהחזיק בקרן, ואף להשקיע בה, בתנאי שלא מושכים ממנה. ברגע שנמשך כסף מהקרן, לא ניתן להפקיד בה יותר. לעומת זאת, ניתן לנקוט באסטרטגיה אחרת, לפתוח כל שנה קרן חדשה וכך להבטיח זרם הכנסות קבוע בעתיד. לא ניתן כמובן להמליץ על הדרך הנכונה אבל מי שיכול או רוצה לתכנן את עתידו לשנים רבות קדימה יכול להיעזר בהבנה של המנגנון הזה.

ועוד פעם לסיום – אין בדברים משום המלצה אלא רק סיוע, למי שמעוניין, בניהול הקרן.

הודעה

חברים / ות מוזמנים / ות

לבוא ולקחת פריטים שנשארו מתערוכת הבגדים הלא מסומנים
להתראות בתערוכה הבאה

צוות הקומונה

מחיר נסיעות ברכב הקיבוץ 2016

בימים אלה קיבלנו רשימת חיובי הנסיעות ברכב הקיבוץ לחודש ינואר, 2016 הופתעתי לגלות שמחירי הק"מ ושעת נסיעה עלה ב- 11%.

לפני אחד בינואר שנה זו לא הופיעה הודעה כלשהי על העלאת מחיר זה כדי החבר יוכל לקבל את ההחלטה הכלכלית הנכונה! אחד הטיעונים העיקריים של הדוגלים בהפרטות היה שהחבר צריך לקבל את החלטה הנכונה על סמן המחירים הכלכליים האמיתיים, (אם קיים דבר כזה!).

כנראה שנימוק זה היה טוב לצורך הויכוח בלבד ובהמשך נשכח למעשה.

כל חבר אחראי לתקציבו, אמרנו!

יתר על כן, נשאלת השאלה למה העלאת מחיר זו נחוצה לאור הנתונים הבאים:

א. מחיר הדלק יורד כמעט כל חודש במהלך השנה שחלפה

ב. מחירי הביטוח צפויים לרדת בחודש הבא

ג. בתקציב הקהילה לשנת 2016 הסובסידיה לנסיעות ברכב הוגדלה!

ד. האם הענפים והחברים הנוסעים לעבודה עדיין משלמים מחיר עלות הנסיעה ללא סובסידיה?

(בהתאם להחלטות על השינוי)

ה. אני מתרשם שניצול צי הרכב של הקיבוץ הוא ברמה סבירה.

בהנחה שאין מדיניות לעודד קניית רכב פרטי (וכך הוצהר לאחרונה בדיון על זמינות רכב בסידור) אולי אפשר לפרסם באתר הקיבוץ ובבשער, את הנתונים כדי שנסתכנע שאכן העלאת מחירים זו נחוצה (מוצדקת!).

שקיפות אמרנו!

עוד משהו! אולי בהנהלת הקיבוץ יואילו בכובדם ויודיעו לנו מה קורה עם נושא התחבורה

הציבורית. הרי על פי החלטות הקיבוץ הסובסידיה לתחבורה ציבורית צמודה לסובסידיה

לנסיעות ברכב הקיבוץ! (הוחלט במועצת הקהילה ופורסם בדף לחבר בחודש נובמבר, 2013).

אמרנו!

בהמתנה להסברים,

מוריס

בענפי המשק ולמי שיש חשק

1. מהפכה וזעזוע בפלסטופיל : עקב המצב והצמצומים ארוחות הבוקר בוטלו! ..כל זה בא, רחמנא ליצלן, אחרי שהושקעו מחשבה וכסף במיקום החדש של הקפיטריה (שיש האומרים שהוא מיקום רע כי מחלונותיו לא נשקפים שדות העמק כפי שנשקפו מהקפיטריה הקודמת) . מה יהיה?
  2. יש שמועות עיקשות שגיל לין (הבעל של דבי קרוסו) יהיה הבוס של הזרם השיתופי בתק"צ..
  3. סיון קלינגבייל (אחותה של שחף כליפה) ולינוי בר גפן מובילות עונה חדשה של 'עושות חשבון' בערוץ 10. בלב הפריים טיים.
  4. ברפת אוספים את השברים אחרי מותו של הרפתן הבכיר עשור בהיר מעין חרוד איחוד שמוכר גם לאוהדי הפועל תל אביב בהזרע. שמו 'עשור' ניתן לו היות ונולד בעשור למדינה.
  5. היום כשהתקשורת רודפת אחרי כל פרט לגבי שהותו של ברני סנדרס, מועמד הדמוקרטים לנשיאות ארה"ב, כמתנדב בשנת 1963 בשער העמקים, היה מי שנזכר שבהזרע, בשנת 1988, כשמייקל דוקאקיס הדמוקרטי התחרה עם ג'ורג' בוש האב על כיסא הנשיא, הבת שלו שקלה להצטרף לאולפן הזרע מה שלא קרם עור וגידים לבסוף.
  6. קטסטרופה נמנעה בקיבוץ התרבותי משמר העמק כשינון ספיר (הבן של הבימאית אורנה ושל הצייר ירון)בן משמר העמק החליט ברגע האחרון לזוטר על השתתפותו ב'אח הגדול'.
- ינון, שחקן תיאטרון, ששיחק אפילו בתפקיד משנה ב'הבימה' בהצגה 'אנטיגונה', הוא נכד של הבימאית מיתה בת דורי שהייתה אשתו הראשונה של יעקב חזן ונכד של יוחנן מהמשתלה (עם קשר להזרע).

אורנה ספיר הגרה במודיעין נשואה למני האבא של מיקי קם.☞

7. ליז רוזנטל כמעט בת 99 פרשה (לא בזעם) מחוג הברידיג' של רפי שדמון. השנה אנחנו אמורים לחגוג 100 לחנה אופנהיימר ותמר לפידות אשת לפידות.

8. חשבתם שהם ישתקו להם, לא ולא. אחרי הטיול המדובר של אקוויטיקס והשושנות, נערך לאחרונה טיול של הגד"ש לשלושה ימים לערבה עם מגורים במושב עידן (אחד המושבים לשעבר של בועז רפאלי. השני חניאל). הגד"שניקים זכו לביקורים של ד"ר הר שמש שהתפנה (לרגע) מאפריקה ושל מורן בקיש.

9. המהלך של דורון הראל עם ביטול ארוחות בוקר הצליח וכבר רואים ניצנים של האחזקה בארוחות בוקר בחדה"א. וטוב שכך.

10. בגן 'חצב' התגבש צוות משפחתי: גליה הוותיקה, אחייניתה רוני (בת של נומה) וגם אנה שחף היא קרובת משפחה.

11. ארבעים וחמש שנים של 'היכרות' עם גבי שושן (1970-קולנוע 'אואזיס' ברמת גן. מחזמר 'שיער') גרמו לי להזיל דמעה. עוד אמנים שהכרנו בדרך: ז'אן פול זימבריס המתופף האגדי של 'החברים של נטשה' ושותפו של אלי קליר, עמי טרייבטש ז"ל המתופף (אף הוא האגדי) של 'הצ'רצ'ילים' (שהיה מגיע להרקדות בהזרע) ולייזי גורדון שחקן נבחרת ישראל ומכבי תל אביב בכדורסל שהופיע כאן לאחרונה.

12. אם פעם הכיוון של הפנסיונרים היה נורבגיה הרי שלאחרונה אנחנו מאתרים מגמה של האיים הקנריים. טיול אחד שיצא חינוכי במיוחד.

י.ב.

לחיים ברקאי

הרבה ברכות לבריאות שמחה

ונחת

במלאת לך 85

מבית הזורע

סיפורי בדים

החוג לקולנוע דוד בראון מרכז גשר

יתקיים במועדון לחבר

בתאריך - 14.1.2016

בשעה - 17:30

עלות המפגש: - 15 ₪

יוקרון הסרט הסרבי: "מעגלים" (Circles)

- ארץ ההפקה: סרביה
- סרדן גולבוביץ' הוא אחד הבמאים הסרביים הנחשבים שכבר נשלח לאוסקר ארבע פעמים בעבר, שלוש פעמים תחת "סרביה" ופעם אחת תחת "יגוסלביה". סרביה על כל גלגוליה טרם הייתה מועמדת.
- דרמה סרבית מעולה על אירוע גורלי בחיי כמה דמויות בזמן המלחמה, שמהדהד לשנים שיבואו בהמשך.
- "מעגלים" הוא בעקרון סרט שמספר 3 סיפורים במקביל. ושמדי פעם ישנן נקודות השקה בין הסיפורים. למרבה המזל, הסרט לוקח את הזמן, והקצב שלו מדוד. שלושת הסיפורים ערוכים במקביל בצורה טובה, בקצב שנותן את מרחב הנשימה לכל אחד מהם, ועם זאת לא מפספס אחד על חשבון האחר. ובכל זאת, יש בסרט סיפור אחד מעניין מאוד, אחד קצת פחות, ואחד עם פוטנציאל. הבמאי משתמש בטריק קולנועי שהופך את הפתיחה למעניינת וחידתית ואת הסוף לסגירת המעגל.

כולם מוזמנים